

Zápis z členské schůze VČP ČSO - Pardubice 30. listopadu 2013

Podzimní členskou schůzi zahájil v 9:15 hod. předseda pobočky Martin Fejfar před velmi slušně zaplněným multifunkčním sálem Východočeského muzea.

Po přivítání členů pobočky a hostů začal dopolední tematický blok „Problematika ptáků ve správních řízeních prezentovaná na vybraných druhích“. Zazněly příspěvky, které si vystupující připravili ke kormoránovi velkému, volavce popelavé a krkavci velkému. Výběr tématu směřoval k lepší informovanosti mezi členy pobočky o svým způsobem kontroverzních druhích ptáků pro subjekty hospodařící v přírodě. Zároveň je naše pobočka účastníkem správních řízení, ve kterých řeší orgány státní správy tuto problematiku.

Prvním referujícím byl Martin Fejfar, který ve vystoupení s názvem „Krkavec velký – krátké seznámení s jednou žádostí o jeho odstřel“ nejprve zhodnotil průběh a výsledky případu, který v nedávné době řešila správa CHKO Broumovsko. V nastalé diskuzi se pak vyjádřilo hned několik našich členů, obeznámených a zainteresovaných do této i mediálně známé kauzy. Zdá se, že problémem je nejen předkládání přímých důkazů o škodách krkavcem, ale také způsob chování skotu na pastvinách.

Václav Koza se pak ve svém příspěvku „Kormorán velký a jeho biologie – problémový druh či indikátor?“ věnoval především shrnutí doposud známých poznatků ze stavu evropské populace tohoto rybožravého druhu v kontextu se situací, která je známá z naší republiky. Zhodnotil například účinnost některých ochranných opatření, která se nejen u nás v posledních letech realizují ve snaze regulovat početnost především v období jarního a podzimního stavu na stojatých vodách, ale i při poměrně nově se projevující situaci vzniku škod na druhích ryb v zimním období v oblasti říčních toků. Ve svém závěru zdůraznil, že základem stavu této problematiky v naší zemi není jen dlouhodobější situace v ochraně a přístupu států v Pobaltí a Skandinávii, ale i nesprávný způsob hospodaření na našich rybnících a řekách.

Následovalo vystoupení Tomáše Bělky, který zhodnotil vývoj hnízdní populace volavky popelavé na území východních Čech. Uvedl nejvýznamnější hnízdiště v této části republiky se zjištěným nebo odhadnutým počtem hnízdních párů (v současné době je to asi 225 párů v obou krajích) a vyzval přítomné k doplnění databáze hnízdišť tak, abychom byli lépe připraveni na další správní řízení, která se již nevedou jen k žádostem o odstřel na rybnících, ale také vodních tocích.

Dopolední blok uzavřel Tomáš Sigl, pracovník oddělení ochrany přírody odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Pardubického kraje. Svým příspěvkem s názvem „Ochrana vybraných ptačích druhů z pohledu veřejné správy“ nejprve ujasnil postup, který se uplatňuje při vedení správních řízení k žádostem o odstřel kormorána velkého a volavky popelavé. Uvedl i statistiky, které vyplývají z dosud vedených správních řízení k těmto druhům. Pak přítomné seznámil s principem vedení správního řízení, vedeného m.j. ve snaze zamezit nadměrnému rušení dalších volně žijících druhů ptáků v době hnízdění při opatřeních, která jsou orgány státní správy žadatelům stanovována. Znovu vybídl členy naší pobočky k nutnosti publikovat svá pozorování uvedených druhů v terénu proto, aby se pak zohlednily při posuzování žádostí o odstřel. V závěru referující konstatoval, že problematika krkavce velkého není dosud v Pardubickém kraji tolik známa, ale očekává se v blízké době zvýšené úsilí o řešení konfliktu farmářů s krkavcem v podobě četnějších žádostí o zahájení správního řízení i v této problematice.

V závěru dopoledního bloku byla po diskuzi k tématu konstatována naléhavá potřeba nových dat o rozšíření, početnosti, sezónní dynamice, potravním chování, složení potravy a pod. u diskutovaných a dalších tzv. problémových druhů.

Po krátké přestávce se ujal vedení schůze Tomáš Diviš, který nejprve dal slovo zástupci sekretariátu ČSO Kamilovi Čihákovi. Ten připomněl některé hlavní akce ČSO v letošním roce, a pak

nastínil situaci v roce 2014. Dění ve výboru krátce hodnotil nejen T. Diviš, ale doplnili jej i M. Fejfar a L. Praus. Následně své tradiční vystoupení připravil Pavel Bergmann, který nás seznámil s výsledky zimního Mezinárodního sčítání vodních ptáků a vyzval k aktivitě naše členy na dalším ročníku (aktuálně na <http://www.waterbirdmonitoring.cz/Mezinarodni-scitani-vodnich-ptaku.html>). Po něm referoval Břeněk Michálek s příspěvkem „Novinky v Ptačím parku Josefovské louky a možnosti aktivní pomoci s dalším rozvojem parku“. Jako hlavní novinku uvedl zprovoznění závlahového systému v lučních porostech nebo ekovýchové aktivity v parku. Nastínil některé připravované záměry, které mají zlepšit podmínky nejen ptákům (jde např. o zhotovení lagun pro vodní ptactvo), ale i návštěvníkům Josefovských luk. V posledním příspěvku „Hnízdní atlas ptáků Krkonoš“ vystoupil předseda ČSO Jiří Flousek, který se věnoval průběžným známým výsledkům mapování hnízdicích druhů ptáků v Krkonoších u nás i v Polsku. Srovnával výsledky u některých druhů se situací zjištěnou při posledním mapování (1991-1994), ale zmiňoval i rozdílnost v podobě metodiky práce v terénu i vyhodnocování a interpretaci výsledků. Přítomným nemohlo ujít například to, jak poměrně dramaticky klesá stav hnízdní populace lindušky horské nebo naopak jak se posilují stavy kosa horského nebo budníčka zeleného. K zajímavostem patří třeba zjištění budníčka iberského nebo vyhnízdění jeřába popelavého či datlíka tříprstého. Vyzval také k účasti na posledním ročníku mapování (2014) a připomněl možnost vkládat pozorování druhů ptáků v hnízdním období mimo metodický postup (např. při náhodném výskytu v Krkonoších) na internetových stránkách <http://gis.krnap.cz/map/>.

Schůze byla ukončena ve 13:40 hodin.

zapsal Jiří Mach